

**Deel 8**

# **Het Boek van de Hemel**

**opgetekend door**

**Luisa Piccarreta**



**deel 8 – 23 juni 1907**

**De ziel die zich overgeeft in de Goddelijke Wil neemt God weer in bezit met al zijn weldaden.**

In mijn gebruikelijke toestand was de gezegende Jezus niet gekomen en ik dacht bij mezelf: “Wat zou voor onze Heer de mooiste en meest aanvaardbare act zijn die Hem het makkelijkst zou bewegen om te komen – verdriet om je zonden of geduldige nederigheid?” Op dat ogenblik kwam Jezus plotseling en zei: *“Mijn dochter, de mooiste act en die Me het meest behaagt is overgave aan mijn Wil. Overgave in zoverre dat men zich niet herinnert dat zijn eigen wezen bestaat, maar alleen het goddelijke Willen. Hoewel spijt om je zonden goed is en prijzenswaardig, vernietigt het je eigen wezen niet. Zich daarentegen volledig overgeven aan mijn Wil doet je wezen te niet en maakt dat men het goddelijk Wezen weer in bezit neemt.*

*Als de ziel zich overgeeft aan mijn Wil geeft Me dat meer eer. Dat komt omdat dit Mij alles geeft wat Ik van het schepsel kan krijgen. De ziel laat Mij weer in bezit nemen wat verloren was gegaan en de ziel bezit weer het enige wat ze weer moet bezitten: God. God weer in bezit nemen betekent bovendien al 't goede weer in bezit nemen wat God zelf bezit. Alleen als de ziel volledig in Gods Wil leeft neemt zij God in bezit. Daar komt bij, als ze mijn Wil verlaat krijgt ze haar eigen wezen weer, samen met al het kwaad van haar verdorven natuur”.*

**deel 8 – 25 juni 1907**

**Door altijd in de Goddelijke Wil te blijven zal het altijd goed gaan met Luisa.**

Vanmorgen dacht ik bij mezelf dat het voelde of ik stil stond, zonder voor of achteruit te gaan en ik zei: “Heer, ik weet zelf niet hoe ik moet zeggen wat ik voel, maar het maakt me niet bezorgd. Of ik nu achter blijf of stil sta, van nu af aan gaat het goed met mij, als ik tenminste in uw Wil ben”.

Kort daarna kwam de gezegende Jezus bij me en zei: *“Mijn dochter, schep moed! Wees niet bang als je 't gevoel hebt dat je stil staat, maar wees er op bedacht dat je pauzes houdt in mijn Wil – zonder een moment mijn Wil te verlaten. Ik maak ook pauzes; Toch doe Ik in een oogwenk meer dan ooit in jaren. Weet dat de wereld denkt dat Ik stil houd. Omdat het dient om serieus gelouterd te worden en Ik dat niet doe,*

*oordeelt de wereld dat Ik niets doe. Als Ik echter de roede ter hand neem zul je zien, net als Ik, dat Ik al de pauzes weer invul.*

*Blijf dus altijd in mijn Wil. Als je merkt dat mijn Wil je nodig heeft, dien en schep vreugde in mijn Wil. Als je merkt dat mijn Wil wil dat je loopt, loop dan, – maar loop altijd in mijn Wil. De reden is dat door te lopen in mijn Wil, je samen met Mij zult lopen en je zult in de zelfde Wil lopen als Ik. Dus blijf voortdurend in de orde van mijn Wil; daar zal het altijd goed met je gaan, of je nu pauzeert of in beweging bent”.*

## **deel 8 – 1 juli 1907**

**In de Goddelijke Wil worden de zonden uit 't verleden vergeten en gedachten over zonden en over jezelf kunnen niet binnen komen. Hoe in de tijd de vervolgde waarheid herkend en bemind zal worden.**

Ik las over een heilige die altijd dacht over haar eigen zonden en God voortdurend spijt betoonde en er vergeving voor vroeg, toen ik in gedachten tegen mezelf zei: “Heer, wat een verschil tussen deze heilige en ik! Ik denk nooit over mijn zonden: deze heilige dacht daarentegen altijd over de hare. Klaarblijkelijk doe ik 't verkeerd”.

Opdat ogenblik voelde ik Jezus in mijn binnenste en in een flits zei Hij: “Dwaas, dwaas kind; wil je niet begrijpen! Wanneer heeft mijn Wil ooit zonden of onvolmaaktheden voortgebracht? Mijn Wil is altijd heilig en wie in mijn Wil leeft wordt heilig. Hij geniet, eet en denkt over alles wat mijn Wil bevat. Voorts vergeet hij, ofschoon hij in het verleden heeft gezondigd, en zich nu bevindt in de schoonheid, heiligheid en onmetelijkheid die mijn Wil bevat, de lelijkheid van het verleden en hij herinnert zich alleen het nu. Als hij mijn Wil zou verlaten en weer terug valt op zijn eigen wezen, is het niet verwonderlijk dat hij zich zijn zonden en ellende weer herinnert. Houd goed in gedachten dat in mijn Wil deze gedachten over zonden en jezelf niet binnenkomen en dat ook niet kunnen. Bovendien, als de ziel die voelt, betekent dat dat ze niet stevig in Mij verankerd is. Veeleer heeft ze mij verlaten”.

In mijn gebruikelijke toestand had ik Jezus net gezien toen Hij zei: “Mijn dochter, de waarheid, hoe zeer die ook vervolgd wordt, kan alleen maar erkend worden als waarheid. Terzijner tijd zal die zelfde vervolgde waarheid erkend en bemind gaan worden. In deze droevige tijden is alles bedrog en dubbelhartigheid. Om de waarheid te laten heersen verdient de mens bovendien getroffen te worden en vernietigd. Voor een deel zal de mensheid deze kastijdingen zelf veroorzaken en zij zullen elkaar wederzijds vernietigen. Andere komen van mij, speciaal voor Frankrijk, waar zoveel mensen zullen sterven dat het bijna ontvolkt zal raken”.

## deel 8 – 4 juli 1907

**De ziel moet in haar brein de waarheden zaaien die ze van de Heer geleerd heeft, zonder aan zichzelf te denken.**

Ik dacht: "Hoe waardeloos en slecht ben ik. Toch corrigeert of berisp de Heer me niet". Terwijl ik hierover nadacht voelde ik Jezus bewegen in mijn binnenste en Hij zei: *"Mijn dochter, ga voort, ga voort. Al ben Ik goedheid, barmhartigheid en zoetheid, Ik ben ook rechtvaardigheid, sterkte en macht. Zou Ik je achteruit zien gaan of vrijwillig fouten zien maken, dan zou je, met al de grote genaden die Ik je heb geschonken, verdienen om klappen te krijgen. Voorts zou Ik inderdaad klappen uitdelen. Als Ik dit overigens niet doe begrijp je zelf wel wat de reden is. Als Ik helemaal niet tegen je spreek kun jij in je brein de waarheden zaaien die Ik je onderwezen heb. Richt je dan naar binnen, verenig je met Mij en Ik zal altijd met je samen zijn om in je binnenste te handelen"*.

## deel 8 – 10 juli 1907

**Hoe Luisa werkelijk begon te leven toen ze een slachtofferziel werd. Luisa krijgt zuilen van de Kerk en de wereld te zien, voortkomend uit de wonden in Jezus' handen en de chaos die ontstaat als Jezus geen hulp krijgt om die zuilen overeind te houden.**

In mijn gebruikelijke toestand was ik buiten mezelf samen met mijn aanbiddelijke Jezus. Toen ik Hem zag met de doornenkroon, nam ik die kroon van zijn hoofd en zette die met beide handen op mijn hoofd – en duwde die er stevig op. Oh, wat voelde ik de punten in mijn hoofd doordringen! Toch was ik gelukkig om te lijden om de pijnen van Jezus te verlichten. Toen zei ik: "Mijn goede Jezus, zeg me eens duurt het nog lang voor U me mee naar de Hemel neemt". Waarop Jezus zei: *"Integendeel, erg kort"*. En Ik: "Uw kort kan tien of twintig jaar zijn. We zijn nu al bij twee en veertig". Toen zei Hij: *"Dat is niet waar. Jouw jaren begonnen toen je slachtofferziel werd. Mijn goedheid riep je en je kunt zeggen dat je sinds die tijd inderdaad echt begon te leven. Bovendien riep Ik je op om mijn leven op aarde te leven, dus nog even en Ik roep je om mijn leven in de Hemel te leven."*

*Op dat ogenblik kwamen er twee zuilen voort uit de handen van de gezegende Jezus. Deze vormden één geheel die Hij erg stevig op mijn schouders hield zodat ik daaronder niet meer kon bewegen. Als Hij me dan naar de Hemel zou roepen zou Hij niemand hebben om zijn schouders onder die zuilen te zetten en die zouden in zijn handen worden teruggetrokken. Bovendien zouden er dan slachtingen van allerlei aard worden aangericht"*.

Ik begreep dat deze zuilen de Kerk en de wereld waren die Jezus één maakte met zijn heilige handen en verbond met zijn heilige wonden. De Kerk en de wereld zullen daar altijd in zijn handen en wonden blijven. Als de goede Jezus echter nergens plaats heeft om de zuil op te laten rusten zal Hij het erg snel moe worden om die terug te trekken in zijn handen. En oh wee, wat voor een ellende zou daarvan komen. Dat is zo hevig en veel dat ik, geloof ik, het best kan zwijgen.

#### deel 8 – 14 juli 1907

**Als er geen gebrek aan liefde is zal de ziel niet in het vagevuur horen.**

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus even. Toen vroeg ik zonder na te denken: “Heer, gisteren heb ik gebiecht. Als ik zou sterven, zou U me dan rechtstreeks mee nemen naar de Hemel, de biecht scheldt immers mijn zonden kwijt”. Waarop Jezus zei: *“Mijn dochter, het is waar dat de biecht zonden kwijt scheldt. Het zekerst en gegarandeerde middel echter om aan het vagevuur te ontsnappen, is liefde. Dus liefde moet de overheersende passie zijn in de ziel. Liefde in gedachte, woorden, actie – alles, alles moet voortkomen uit liefde.*

*Ongeschapen liefde die in alles liefde verwacht, neemt in zichzelf geschapen liefde op. Wat doet het vagevuur in feite anders dan de hiaten van liefde opvullen die er in de ziel zijn? Wanneer het deze hiaten opvult, zendt het de ziel naar de Hemel. Als er geen hiaten zijn hoort de ziel niet in het vagevuur”.*

#### deel 8 – 17 juli 1907

**Vrede is een teken dat men leeft in de Goddelijke Wil.**

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus plotseling en zei: *“Mijn dochter, het ware teken om te weten of een ziel in mijn Wil leeft, is dat bij alles wat er gebeurt, alles in vrede geschiedt. Dat is zo omdat mijn Wil zo volmaakt en heilig is dat die zelfs geen spoor van verwarring kan veroorzaken. Vandaar dat men als men zich verward voelt bij tegenstellingen, versterving en bitterheid, niet kan zeggen dat hij in mijn Wil leeft. Hoogstens zou je kunnen zeggen dat hij in de schaduw van mijn Wil leeft als hij berusting voelt en tegelijkertijd verwarring. Dus als men buiten mijn Wil leeft en niet erin, ervaart hij zijn eigen wil eerder als meester dan de Goddelijke Wil”.*

## deel 8 – 19 juli 1907

**Luisa moet voorzichtig zijn als ze spreekt over de Goddelijke Wil. Hoe duisternis van de menselijke wil niet kan binnen komen in het licht van de Goddelijke Wil.**

Toen ik met iemand had gesproken over de Wil van God, had ik opgemerkt dat men ook in vrede zou kunnen leven als men in Gods Wil leeft en dorheid ervaart. Welnu, in mijn gebruikelijke toestand corrigeerde de gezegende Jezus mij en zei: *“Mijn dochter, pas op als je spreekt over mijn Wil, want mijn Wil is zo vreugdevol dat die onze gezamenlijke zaligheid uitmaakt. Voorts is de menselijke wil zo ontevreden dat als die in de onze kon binnenkomen, die onze blijheid zou te niet doen en tegen Ons oorlog zou voeren. Daarom komt er geen dorheid, beproevingen tekortkomingen, rusteloosheid of kilte binnen in mijn Wil, want mijn Wil is licht en houdt alle mogelijke vrede in.*

*De menselijke wil is daarentegen niets anders dan een portie duisternis – vol ongenoegen. Daaruit volgt dat, als de ziel al in mijn Willen is alvorens er contact mee te hebben, het licht van mijn Willen de portie duisternis verdreven heeft. De warmte ervan heeft de kilte en de dorheid verdreven; de goddelijke vreugde heeft het ongenoegen weggewerkt en mijn geluk heeft al de onvrede verwijderd”.*

## deel 8 – 6 augustus 1907

**Aan Luisa wordt gevraagd om als slachtofferziel te lijden om de inwendige en zichtbare bitterheid van de Kerk te bedaren. Aan haar worden de revoluties en bestraffingen tegen de Kerk en regering en de mensen zelf getoond.**

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf en binnenin een kerk. Verder zag ik een zeer mooie dame met borsten zo vol melk dat de huid ervan dreigde te barsten. Toen riep Jezus mij en zei: *“Mijn dochter, dit is de toestand van de Kerk. Van binnen zit zij vol bitterheid en bij die inwendige bitterheid komt ook zichtbare bitterheid. Jij lijdt wat om deze bitterheid wat te milderen”.*

Terwijl Hij dat zei verschenen de borsten. Toen maakte Hij een kopje met zijn hand en vulde dat met melk en gaf me dat te drinken. Het was bitter en veroorzaakte zoveel lijden dat ik niet weet hoe ik dat uit moet leggen. Op dat ogenblik zag ik mensen bezig met revolutie – zij kwamen de kerk binnen, ontblootten de altaren, staken die in brand, vermoorden de priesters, sloegen beelden kapot en duizenden andere beledigingen en misdaden. Terwijl ze dit deden zond de Heer andere geselingen vanuit de Hemel en er waren veel slachtoffers en doden. Het leek een algemene hetze tegen de Kerk, de regering en tussen de mensen onderling. Ik was geschrokken en bevond me weer in mezelf. Voorts zag ik de koningin Moeder samen met al de

heiligen die Jezus smeekten om lijden voor mij. Het kwam me echter voor dat Hij er geen aandacht aan besteedde en zij protesteerden bij Hem. Waarop de gezegende Jezus geërgerd antwoordde: *“Erger me niet. Blijf kalm, anders zal Ik haar wegnemen!”* Maar met dit alles leek het of ik een beetje leed. Om alles in zijn geheel te beschrijven zeg ik erbij dat ik bijna al deze dagen – in mijn gebruikelijke toestand – niets anders zie dan revoluties en bestraffingen.

De gezegende Jezus is bijna altijd rustig en van tijd tot tijd zegt Hij mij alleen: *“Mijn dochter, leg geen druk op Mij – anders haal Ik je uit deze toestand”*. Toen zei ik: *“Mijn God en mijn alles, als U vrij wilt zijn om te doen wat U wilt, neem me dan mee! Dan zult U kunnen doen wat U maar wilt”*. Het leek dat er deze dagen veel geduld nodig is om zich te verenigen met de gezegende Jezus.

#### deel 8 – 22 augustus 1907

**Aandacht voor iets anders dan God en u is een hindernis voor de genade – Hoe gebrek aan of je niet houden aan je voornemens Jezus' lijden hernieuwt.**

In mijn gebruikelijke toestand was mijn aanbiddelijke Jezus maar net bij mij of Hij zei: *“Mijn dochter, om de genade ongehinderd te laten binnenkomen moet de ziel in de wereld staan alsof er niets anders bestaat dan God en de ziel. De reden is dat iedere andere gedachte of ding dat komt tussen de ziel en God een hindernis is voor de genade om de ziel binnen te komen en voor de ziel om de genade te ontvangen”*.

Een ander keer zei Hij: *“Mijn dochter, gebrek aan voornemens is de belangrijkste oorzaak van het weer opflakkeren van mijn lijden. Ach, het zijn ook alleen lafaards die zich niet aan hun beloften houden! Alleen tegenover Mij komen zij tot zulke lafheid, ondankbaarheid en schandelijkheid. Weet dat zij Mij zowel doen lijden op het moment dat zij iets beloven, als wanneer zij deze beloften verbreken”*.

#### deel 8 – september 1907

**Gods werken zijn volmaakt en die volmaaktheid staat bekend als 'een cirkel zijn' of 'n perfect vierkant. Vandaar dat de ziel om volmaakt te zijn hetzelfde moet zijn – rond – in alle omstandigheden.**

Ik maak bittere dagen door met het voortdurend ontberen van Jezus. Hoogstens komt Hij in een flits en bijna voortdurend dreigt Hij met straffen. Oh God, wat een hetze lijkt de wereld van streek te maken. Iedereen is in een stemming van oproer en elkaar vermoorden. De Heer trekt zijn genade terug en de mensen worden als woeste beesten! Overigens is het beter deze dingen te verzwijgen. Er over spreken verbittert



mijn arme ziel te veel – een ziel die al voldoende doordrenkt is van bitterheid. Vanmorgen toen Hij plotseling kwam zei de gezegende Jezus: *“Al Gods werken zijn volmaakt en die volmaaktheid staat bekend als rond of 'n perfect vierkant. Aldus bestaat er in het hemels Jeruzalem geen steen die niet rond is of vierkant”*.

Ik snapte er niets van. Toch keek ik naar de hemel en ik zag de sterren, de zon, de maan en ook de vorm van aarde. Die waren alle rond. Overigens begreep ik de betekenis echter niet. Toen vervolgde de Heer: *“Een ronde vorm heeft het zelfde in al haar delen. Net zo moet de ziel om volmaakt te zijn hetzelfde zijn in al haar toestanden, in al haar acten – of ze nu voorspoed of tegenspoed betekenen, zoet of bitter. Deze gelijkheid moet haar in alles omgeven en zo de gestalte van een rond object vormen”*.

Anders kan de ziel als ze niet in alle dingen hetzelfde is, niet mooi en zuiver binnen gaan in het hemels Jeruzalem. Bovendien kan zij dan niet, zoals de sterren, het vaderland van de zaligen verfraaien. Dus hoe meer een ziel standvastig is in alles, des te meer benadert ze de goddelijke volmaaktheid.

#### **deel 8 – 3 oktober 1907**

**Kiezen voor zichzelf, zelfs voor een ogenblik weerhoudt de genade en ontwricht de relatie van de ziel met God. Hoe gehoorzaamheid de sleutel is voor de Goddelijke Wil.**

In mijn gebruikelijke toestand was de gezegende Jezus toch niet gekomen. Daar komt bij dat ik gebroken was vanwege de pijn Hem te moeten missen en ook door de gedachte dat het slachtofferziel zijn weleens niet langer de Wil van God kon zijn. Het kwam mij voor dat ik voor de goddelijke tegenwoordigheid walgelijk was geworden, alleen nog waard om verafschuwd te worden. Terwijl ik dit dacht, kwam Hij plotseling en zei: *“Mijn dochter, wie kiest voor zichzelf, zelfs voor een ogenblik, houdt de genade tegen. Hij maakt zichzelf tot zijn eigen meester en God tot zijn slaaf”*. Toen vervolgde Hij: *“De Wil van God maakt dat men het goddelijke in bezit krijgt, maar gehoorzaamheid is de sleutel om de deur te openen en dit bezit binnen te gaan”*. Na die woorden verdween Hij.

#### **deel 8 – 4 oktober 1907**

**Alleen door het Kruis wordt de Godheid geënt op de mensheid. Hoe het kruis de rijkdom is van de ziel.**

Nog steeds in mijn toestand van gemis en maar weinig lijden zei ik bij mezelf: “Ik word niet alleen beroofd van Jezus, maar het goede van het lijden is nu ook van mij

afgenomen. Oh, God. Daarom wil ik op punt zetten en mezelf confronteren met de dingen die me het meest dierbaar zijn en mijn leven uitmaken – Jezus en het kruis. Als ik voor Jezus afschuwelijk ben vanwege mijn ondankbaarheid is het terecht dat Hij niet komt. Maar gij, oh Kruis, wat heb ik u misdaan dat zo barbaars is dat ge me verlaten hebt? Heb ik u niet behandeld als mijn trouwe metgezel? Oh, ik herinner me dat ik u zo lief had dat ik niet wist hoe ik zonder u kon en dat ik u soms nog liever had dan Jezus zelf. Ik wist niet wat u met mij had gedaan dat ik niet wist hoe ik zonder u zou kunnen. Toch hebt u me verlaten! Het is waar dat u veel goeds voor mij gedaan hebt. U was de weg, de deur, het vertrek, het geheim en het licht waarin ik Jezus vond. Daarom hield ik juist zo veel van u. Maar nu, alles is voorbij voor mij!”

Terwijl ik dit dacht kwam plotseling de gezegende Jezus en zei: *“Mijn dochter, het Kruis is de poort van het leven en wie het niet liefheeft, heeft zijn eigen leven niet lief. Dit komt omdat alleen met het kruis de Godheid wordt geënt op de ellendige mensheid. Alleen het kruis zet de verlossing in de wereld voort en ent degene die het ontvangt op de Godheid. Daar komt bij, wie het kruis niet liefheeft maakt duidelijk dat hij niets weet van deugd, volmaaktheid, liefde van God of het ware leven.*

*Het gaat als met een rijke die zijn rijkdom kwijt raakt en voor zichzelf de helft opbergt om het terug te krijgen – of eventueel meer. Hoeveel houdt hij niet van deze helft? Bovendien, stopt hij niet zijn eigen leven in deze helft om misschien weer zijn weelderig leven terug te krijgen? Zo gaat het ook met 't Kruis. De mens was arm geworden en het Kruis is de helft, niet alleen om hem te redden uit de armoede, maar om hem te verrijken met alle goeds. Daarom is het kruis de rijkdom van de ziel”.* Toen verdween Hij en ik bleef nog meer verbitterd achter, denkend aan het verlies dat ik had veroorzaakt.

## deel 8 – 12 oktober 1907

**Jezus toont Luisa op handen zijnde kastijdingen en wil de vrije loop laten aan zijn rechtvaardigheid tegenover de uitdagende mensheid.**

Na dagen van ontbering en tranen kwam Jezus eindelijk vanmorgen en Hij zei: *“Ach, mijn dochter, je weet niet wat er plaats moet vinden tussen nu en een jaar verder. Oh, wat zal er veel gebeuren! Kijk eens even”.*

Op dat ogenblik bevond ik me buiten mezelf samen met Jezus. Ik zag waar op sommige plaatsen alles wegzonk, steden totaal werden begraven, en gebieden onder water liepen – waar alles wat ooit op die plaatsen had bestaan verdween. In andere regio's deden zich aardbevingen voor met aanzienlijke schade en ook doden. Op meerdere plaatsen waren er revoluties en in sommige streken erg gewelddadige

personen. Het was, zo erg dat men niet kon rondlopen zonder op menselijk bloed te trappen. Maar wie zou alles kunnen verwoorden van de tragedie die ik gezien heb.

Hierna vervolgde mijn goede Jezus: *“Heb je het gezien? Ach, mijn dochter, houd moed! Heb geduld in de omstandigheden waarin je verkeert. Rechtvaardigheid die zich wil manifesteren tegenover de schepselen, spaart jou nu om zich later in jou te ontladen. Zo zal het ontbreken van lijden voor jou het hiaat van hun lijden opvullen. Laat ons ruimte geven aan de rechtvaardigheid, het is nodig – de schepselen dagen te veel uit. Vandaar dat de rechtvaardigheid aan alles een eind zal maken en Ik zal weer bij je zijn zoals te voren”*.

### **deel 8 – 29 oktober 1907**

**Liefde siert, verenigt één enkel wezen. Hoe het offer het hout is dat het vuur van de liefde doet oplaaien en gehoorzaamheid brengt, orde in alles.**

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf en ik zag hoe het Kindje Jezus op mijn bed geraakte. Daarna sloeg Hij met zijn handen op mijn hele lichaam en schopte me ook. Toen Hij me overal geslagen had en gestompt verdween Hij.

Toen ik weer tot mezelf kwam begreep ik de reden voor dit slaan niet. Ik was echter tevreden en spoorde mezelf aan me aan Jezus te onderwerpen om nog meer geslagen te worden. Dus terwijl ik me nog erger verpletterd voelde, werd ik weer door de gezegende Jezus verrast. Hij nam zijn doornenkroon en zette die stevig op mijn hoofd, maar met zo'n kracht dat die doordrong tot binnenin mij. Toen plaatste Hij de doornenkroon tot binnenin mij alsof Hij op 't punt stond om door te gaan met de kastijding van de wereld. Hij zei me: *“Mij dochter, wat gaan we doen? Laat ons gaan, laat ons doorgaan met de kastijding van de wereld”*. Ik werd bang want ik voelde dat Hij mijn wil met de zijne ging verenigen om voor ons beiden de straffen ten uitvoer te brengen. Waarop Hij zei: *“Wat Ik je zeg moet je niet vergeten. Denk er aan dat Ik je enige tijd geleden de huidige straffen liet zien en ook die Ik wilde gaan zenden. Bovendien bood jij jezelf aan mijn rechtvaardigheid aan en kwam tussenbeide voor de mensheid door jezelf aan te bieden om alles in liefde te ondergaan wat je werd geschonken. Dus uit respect voor jou wilde Ik i.p.v. tien jaar kastijding slechts vijf jaar straffen. Daarom heb Ik je van morgen geslagen om je je zin te geven en Ik dwong mijn wezen om voor vijf jaar te straffen i.p.v. tien”*.

Toen vervolgde Hij weer: *“Mijn dochter, liefde geeft de ziel meer eigenwaarde en geeft haar al mijn rijkdom die Ik bezit. Dat komt omdat ware liefde geen enkele verdeeldheid toestaat, want daardoor kan de een ondergeschikt worden aan de ander. 'Wat van jou is, is van Mij' is de taal van twee wezens die elkaar waarlijk beminnen,*

*omdat ware liefde transformatie betekent.*

*Daarom verwijdt de schoonheid van God de lelijkheid van de ziel en maakt haar mooi. Als de ziel arm is wordt zij rijk; als zij onwetend is wordt zij onderwezen; als zij slecht is wordt zij veredeld... In twee wezens die elkaar lief hebben is zowel de hartslag als de adem als de wil één. Als bovendien andermans hartslag of ademhaling bij hen binnen willen dringen, zullen zij zich bedrukt voelen, opgewonden en gekwetst en zij blijven ziek achter.*

*Dus ware liefde is gezondheid en heiligheid. Hiermee zal er een zoele en geurige lucht ontstaan die dezelfde adem en hetzelfde leven is als die van de koning. Maar deze liefde blijft meer veredeld, hechter, sterker en neemt toe in het offer, zodat liefde de vlam is, het offer en het brandhout. Waar meer brandhout is, is de vuurgloed heter en het vuur altijd feller.*

*Wat betekent offer? Het betekent zich uitputten in liefde en zich uitstorten in het wezen van de geliefde persoon. Daar komt bij, hoe meer men zich opoffert, des te meer men opgaat in de geliefde – God. Zich zelf loslatend herkrijgt hij al de trekken en de adel van het goddelijk Wezen. Je ziet dit ook in de natuurlijke wereld als iets sterft, zij het dan op een onvolmaakte wijze.*

*Wie verkrijgt naam, adel en heldendom: een soldaat die zich offert, die zichzelf in gevaar brengt in de strijd en zijn leven op het spel zet uit liefde voor de koning? Of een ander die met zijn handen in zijn schoot blijft zitten? Zeker, de eerste. Als een dienaar die hoopt dat hij mag zitten aan de tafel van zijn meester: de trouwe dienaar die zich opoffert, zijn eigen leven riskeert en uit liefde voor zijn meester zich meer bekommert om de belangen van zijn meester? Of die schandelijke dienaar die zijn plicht doet, maar die als hij kon, het offer uit de weg zou gaan? Zeker de eerste; zo is het ook voor de zoon en de vader, de vriend en zijn vriend etc.*

*Dus liefde siert, verenigt en vormt één enkel wezen. Het offer is het brandhout dat het liefdevuur vergroot en gehoorzaamheid brengt, orde in alles”.*

## **deel 8 – 3 november 1907**

**Er mag geen scheiding zijn tussen Jezus en Luisa. Jezus noemt Luisa zijn klein grassprietje. Hoe het God behaagt aan kleine dingen waarde te hechten.**

Vanmorgen, in mijn gebruikelijke toestand, voelde ik Jezus bewegen in mijn binnenste en Hij herhaalde: “Laat ons voort gaan met de kastijding van de wereld”. Toen ik dit hoorde raakte ik in spanning en zei: “Heer, waarom zegt U dat wé voort moeten gaan?” Zeg liever: “Ik wil voortgaan met de straffen”. Ik ben bang om mijn

wil hierin te onderwerpen". Toen zei Hij: *"Mij dochter, mijn Wil en de jouwe zijn één geheel. Bovendien, als Ik zeg, "laat ons voortgaan met de straffen" zeg Ik dan niet hetzelfde met het goede dat Ik schepselen schenk, dat de straffen ver overtreft? Bovendien ben jij niet met Mij verenigd in de zovele straffen die Ik niet over hen laat komen? Dus moeten degenen die verenigd zijn in het goede, niet ook verenigd zijn in de verstervingen? Tussen jou en Mij mag geen scheiding zijn.*

*Jij bent niets dan een grassprietje en het heeft God behaagd dit te begiftigen met een schitterend vermogen. Omdat het grassprietje zelf het vermogen dat ze heeft niet kent, wordt het vertrapt en er wordt zelfs niet naar gekeken. Zo ook vertrapt degene die de gave die Ik in jou gelegd heb en het vermogen dat mijn grassprietje heeft niet kent, jou niet alleen, maar die begrijpt niet hoe het Mij behaagt waarde te hechten aan kleine dingen".* Hierna kwam het me voor dat Hij zijn hoofd tegen het mijne vlijde en ik zei: "Oh laat me uw doornen voelen". Waarop Hij zei: *"Wil je dat Ik je sla?"* Waarop ik antwoordde: "Ja". Op dat moment zag ik een roede met vuurbollen in Jezus hand. Toen ik het vuur zag zei ik: "Heer, ik ben bang van het vuur; sla me alleen met de roede". Waarop Hij antwoordde: *"Wil je niet geslagen worden? Dan ga Ik weg".* Toen verdween Hij, zonder me de tijd te geven om Hem te smeken me te slaan zoals Hij van plan was. Oh wat was ik opstandig en verdrietig. Maar Hij die altijd goed is zal me vergeven.

## **deel 8 – 18 november 1907**

**Hoe meer een schepsel tot niets wordt teruggebracht, des te meer wordt die gevuld met het heelal.**

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus plotseling. Toen zei ik, terwijl ik Hem bijna niet had gezien: "Mijn lieve leven, wat ben ik slecht geworden. Ik voel me tot niets teruggebracht. Ik voel mezelf niet meer; alles is leeg. Alleen vanbinnen voel ik verrukking; en in deze verrukking wacht ik op U – dat U me weer zult vervullen. Maar ik wacht tevergeefs op U dat U me weer vult. Ik voel me zelfs telkens weer terugvallen in mijn niets-zijn".

Waarop Jezus zei: *"Ach, mijn dochter, en is dat een kweiling dat je je voelt teruggebracht tot niets? Het is zelfs zo, zeg Ik je, hoe meer een schepsel wordt teruggebracht tot niets hoe meer het wordt gevuld met het heelal. Dientengevolge, als er maar een schaduw van jezelf overblijft dan zou die schaduw Mij verhinderen om Me volledig aan de ziel over te leveren. Bovendien dat je telkens terugvalt in je niets-zijn betekent dat je je menselijk wezen verliest om het goddelijke weer terug te krijgen".*

**Alleen door te doen zoals Jezus kan een ziel voorzien in het heil van allen.**

In mijn gebruikelijke toestand verenigde ik me met onze Heer om zijn gedachten, hartenklop, adem en al zijn bewegingen totaal één te laten worden met de mijne. Daarna nam ik me voor naar ieder schepsel te gaan om dit alles aan iedereen te geven. Bovendien gaf ik toen, omdat ik verenigd was met Jezus in de hof van Olijven, aan allen en aan iedereen, en ook aan de zielen in 't vagevuur, zijn druppels bloed, zijn gebeden, zijn angst en al het goede dat Hij deed. Ik deed dit opdat alle adem, beweging en hartslag van de schepselen zou worden goedgeemaakt, gezuiverd en vergoddelijkt. Bovendien gaf ik hun de bron van alle goeds, al zijn pijn, als geneesmiddel.

Terwijl ik dit deed zei de gezegende Jezus in mijn binnenste: *“Mijn dochter, met deze intenties van jou verwond je Me voortdurend. Omdat je het dikwijls doet wacht de ene pijn op de andere en zo veroorzaakt die evenzo nieuwe wonden”*.

Toen zei ik: *“Hoe is 't mogelijk dat U gewond blijft; toch verbergt U zich en doet me zoveel lijden, me afvragend wanneer U zult komen? Zijn dat de wonden? Is dit het teken van uw liefde voor mij? Waarop Hij antwoordde: “Ik heb zelfs niets gezegd over alles wat Ik je had kunnen zeggen. Bovendien kan de ziel zelf, tijdens haar leven niet al het goede en de liefde begrijpen tussen de schepselen en hun Schepper. Dit zijn mijn werken, mijn woorden, mijn alles wat zich binnen in mijn leven afspeelt. Alleen door te doen zoals Ik doe kan een ziel bewerken wat goed is voor allen.*

*Ik zeg je alleen dat iedere gedachte van jou, iedere hartenklop, beweging, al je ledematen en ieder pijn in je botten evenveel lichten zijn die jij achterlaat, die vergiffenis schenken voor het heil van iedereen. Verder geef ik je drie maal zo veel andere lichten van genade; en in de Hemel zal Ik je meer glorie schenken. Het is voldoende om je te zeggen dat je net zo verenigd bent als b.v. de Schepper met het schepsel en een orgel met het geluid, als de Schepper met de zon en het schepsel met de stralen en zoals de Schepper met de bloem en het schepsel met de geur. Zou de een misschien zonder de ander kunnen? Nee, zeker niet.*

*Neem je van me aan dat Ik al je innerlijk werk en je pijnen opmerk? Zou Ik het kunnen vergeten, als ze mij zouden verlaten, terwijl zij één geheel zijn met Mij? Daar komt bij, iedere keer dat een ziel mijn passie overweegt – een geopenbaarde schat voor het heil van allen – is het als het starten van een bank om deze schat te vermenigvuldigen en de goederen aan iedereen uit te delen”*.

## deel 8 – 23 november 1907

**Afgeleid zijn of moeilijkheden zijn een teken dat de ziel zich niet volkomen heeft toegewijd aan Jezus.**

Toen ik had gehoord van iemand die gemakkelijk afgeleid werd tijdens de communie zei ik tegen mezelf: “Hoe is 't mogelijk afgeleid te worden terwijl iemand bij U is. Blijft die misschien niet helemaal opgenomen in U?”

In mijn gebruikelijke toestand deed ik zoals gewoonlijk mijn inwendige acten. Toen leek het of ik wat afgeleid zou worden. De gezegende Jezus legde echter zijn handen op mij waardoor de afleiding niet binnen kon dringen.

Toen zei Hij me: *“Mijn dochter, als de ziel afgeleid wordt of andere moeilijkheden heeft, is dat een teken dat zij zich niet volkomen aan Mij heeft toegewijd. Dat komt omdat als een ziel zich helemaal aan Mij gegeven heeft en dus van Mij is, Ik weet hoe Ik goed voor mijn cadeau moet zorgen. Krachtens zijn vrije wil ben Ik, als de ziel zich niet helemaal aan Mij toewijdt niet extra waakzaam en zij wordt dientengevolge gedwongen moeilijke dingen te ondergaan die mijn vereniging met haar verijdelen. Als een ziel echter volkomen van Mij is kost het geen moeite om vredig te blijven. Het is helemaal mijn verantwoording om te voorkomen dat er iets binnen komt dat onze vereniging belemmert”*.

## deel 8 – december 1907

**Een ziel die Jezus Wil werkelijk liefheeft in al haar acten, heeft alleen de intentie Hem te ontmoeten en Hem te bevrijden van het kruis.**

In mijn gebruikelijke toestand overdacht ik hoe de gezegende Jezus zijn gezegende Moeder ontmoette op de weg naar Calvarië. Terwijl ik medelijden had zowel met de een als met de ander zei de lieve Jezus: *“Mijn dochter, mijn Moeder ging op de dag van mijn passie alleen weg om haar Zoon te ontmoeten en te verheffen. Als een ziel die echt liefheeft was haar intentie bij al haar werk alleen haar innig Geliefde te ontmoeten en het gewicht van zijn kruis te verlichten. Omdat menselijk leven een voortdurende act is – met aanvullende acten die zowel in-als uitwendig zijn – zo doet een ziel die werkelijk liefheeft niets anders dan voortdurend ontmoetingen arrangeren met haar geliefde.*

*Maar zal deze ziel alleen haar geliefde ontmoeten? Nee, nee. Zij zal Hem begroeten, omhelzen, Hem kussen, Hem troosten en Hem liefhebben. Al zou er een woord wat gesproken werd verloren gaan, haar geliefde zal voldaan zijn, tevreden met acten die altijd gesteld worden als een offer. Dat betekent als de act dient om mijn offer dat*

*binnen in de act is aan te vullen. Dan zal het dienen om de zwaarte van het kruis te verlichten”.*

Wat zal het geluk zijn van deze ziel die in zijn werk in voortdurend contact blijft met Mij? Net zoals bij mijn liefde zal dit geluk steeds vermeerderen, bij elke ontmoeting, telkens als de ziel in voortdurend contact blijft door middel van de samenwerking met Mij. Maar hoe weinigen doen dit, als ze al helpen, om zo een eenvoudige weg te vinden via hun acten. Daarom, kom naar Mij toe! Kom dichterbij en troost Me om de zo vele kwellingen die schepselen Me aandoen.

## **deel 8 – 23 januari 1908**

**Jezus gaat nooit zo maar naar een ziel. Hoe meer een ziel Jezus liefheeft des te meer hernieuwt Jezus zijn liefde voor de ziel. Jezus vergelijkt de verdiensten van de liefde met zuiver goud, andere verdiensten met lood. Luisa wordt 'n monseigneur getoond, bekleed met zilver en hij vertegenwoordigt zo de zuiverheid van zijn act, maar met het licht van de Waarheid, versluierd door zwart, de vervuiler van zijn menselijke act.**

Toen hij kwam zei monseigneur dat ik, met deze bezoeken van onze Heer, niets verdiend heb en dat ik de bezoeken van onze Heer alleen verdiende als ik de deugden beoefende. Samen hiermee moest ik bovendien bidden voor sommige intenties van monseigneur. Als gevolg hiervan werd ik in de loop van de dag ongerust over wat ik voelde. Toen zei ik direct bij mezelf: Mijn aanbiddelijke Goed, U weet dat ik nooit aandacht heb besteed aan verdienste, maar alleen aan U beminnen. Het lijkt me dat ze van mij dienaar van uw huis willen maken door aandacht te besteden aan die dingen. Nee, ik wil geen dienaar zijn maar dochter of nog beter met U als mijn Geliefde en ik als uw geliefde. Maar zelfs met dat alles kwamen de zorgen vrij dikwijls terug.

In mijn gebruikelijke toestand kwam hierna mijn gezegende Jezus en zei: *“Mijn dochter, monseigneur had het bij het verkeerde eind met wat hij jou zei. Als Ik naar een ziel ga, ga Ik nooit zo maar - maar Ik breng altijd wat heilzaam is. Tot nu toe heb Ik je gesproken over de deugde. Nu verander Ik dit alles, en Ik spreek je over mijn schoonheid en zoveel andere dingen, zodat al het andere hiermee vergeleken lelijk is.*

*Bovendien, zelfs ofschoon liefde niets zegt, is het zeker dat ze blijft groeien in de ziel. Zo ook: hoe meer een ziel Mij lief heeft, des te meer vernieuw Ik mijn liefde voor haar. De verdiensten van de liefde zijn zo groot, edel en goddelijk dat – vergeleken met andere verdiensten – de andere verdiensten als lood zijn en die van de liefde puur goud”.*

Toen kwam monseigneur. Het was duidelijk dat hij geen standbeeld was, want hij



probeerde iets te zeggen, iets nuttigs te doen net als een schepsel. Daarop zei Jezus: *“En zal Ik, de Schepper, dan iets van deze nutteloze dingen doen?”*

Op dat moment herinnerde ik me de intenties die monseigneur me had aanbevolen en ik bad onze Heer dat Hij daarin zou toestemmen. Toen leek het of ik monseigneur met een zilveren kleed zag. Vanaf zijn hoofd hing er een zwarte sluier die een deel van zijn ogen bedekte en het zag eruit of deze sluier liep naar een ander persoon waar hij achter stond. Ik begreep hier niets van en de gezegende Jezus zei: *“Het zilveren kleed dat je ziet van monseigneur is de zuiverheid van zijn acten en de zwarte sluier is de vervuiling van zijn menselijke act. Bovendien is deze menselijke act die vervuild als een sluier die het licht van de waarheid bedekt dat straalt binnenin zijn brein. Soms doet hem dit handelen uit angst of om iemand anders tevreden te stellen en niet volgens de waarheid die mijn genade laat stralen vanuit zijn brein”*.

Toen zei ik: “Heer, schenk hem wat hij vraagt. Dat is wat betreft uw grotere glorie”. Waarop Hij zei: *“Voor een weifelende ziel geeft uitstel aan de vijand tijd en plaats voor een woedende strijd. Als ge echter geen tijd geeft – en uzelf vastbesloten en standvastig vindt – sluit de ziel de deuren voor deze vijanden. Dan heeft de ziel het voordeel zelfs niet te maken te hebben met een gevecht. Dus als de ziel wil dat de strijd spoedig ophoudt dan is dit de weg. Bovendien zal Ik er bij zijn, en wij zullen er als overwinnaars uit komen. Nadien zullen dezelfde die tegen de ziel waren nu vóór hen zijn. Dan zullen ze het meer bewonderen als ze zien dat het menselijk perspectief is opgegeven”*.

#### **deel 8 – 6 februari 1908**

**Het teken dat een ziel in Gods genade leeft is de stiptheid om uit te voeren wat de genade wil. Genade wordt vergeleken met elektrische stroom – zonder de verbindingen kan het niet worden overgedragen.**

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus plotseling en zei: *“Mijn dochter, het teken dat een ziel in mijn genade leeft is dat, als Ik mijn genade mede deel, de ziel meteen doet wat de genade wil – en op een manier dat de genade op de eerste plaats komt in haar binnenste. Bovendien, nadat de ziel zich heeft gewijd aan het komende gebeuren, wordt de genade meegedeeld en verenigd met de wil van de ziel vestigt die zich in de act die werkzaam is. Als de genade de ziel niet bereid vindt, blijft grote onzekerheid bestaan.*

*Genade wordt gesymboliseerd door een elektrische stroom die alleen die objecten verlicht die ermee in verbinding zijn gebracht om die stroom te ontvangen. Als deze voorbereidingen echter niet zijn getroffen – of een verbinding is gebroken of vernietigd – kan het licht niet worden overgedragen vanwege de schade aan de stroom”*. Toen verdween Hij.

## deel 8 – 7 februari 1908

**Hoe dit leven een last is die, samen met Jezus gedragen, tenslotte wordt veranderd in een schat.**

In mijn gebruikelijke toestand overwoog ik de enorme zwaarte die de gezegende Jezus voelde bij het dragen van het kruis, en ik zei bij mezelf: “Heer, het leven is ook een zwaarte maar wat voor een! Vooral de afstand tot U, mijn hoogste Goed”.

Op dat ogenblik kwam Hij en zei: *“Mijn dochter, het is waar dat het leven een last is. Als deze last echter met Mij samen wordt gedragen en de ziel aan het eind van het leven ontdekt dat zij deze zwaarte aan Mij kan overdragen, zal zij ontdekken dat deze zwaarte veranderd is in een schat. Dan zal ze de juwelen, de kostbare edelstenen, de diamanten en alle weelde ontdekken die haar voor altijd gelukkig maken”*.

## deel 8 – 9 februari 1908

**Jezus leert Luisa drie stappen op de weg samen met Hem: innerlijke transformatie in Hem, naar buiten toe samenwerken met Hem en dit doen voor het welzijn van alle schepselen en God. Hoe liefde betekent leven voor Jezus.**

Na de communie zei ik: “Heer, houd me altijd dicht bij U. Ik ben zo klein dat ik – omdat ik klein ben – mezelf zou kunnen verliezen als U me niet stevig vast houdt”. Toen zei Hij: *“Ik wil je leren hoe je met Mij samen moet zijn. Ten eerste moet je in Mij binnen komen, jezelf in Mij transformeren en tot je nemen wat je vindt in Mij.*

*Ten tweede: als je jezelf met Mij gevuld hebt, ga dan naar buiten en wees werkzaam samen met Mij – alsof jij en Ik een enkel wezen zijn. Doe dit zo dat als Ik beweeg, jij beweegt, als Ik denk, dat jij dan mijn zelfde gedachte denkt. Met andere woorden dat jij zult doen wat Ik doe.*

*Ten derde: verwijder jezelf een ogenblikje van Mij – met het werk dat we samen gedaan hebben – en ga binnen in het centrum van het schepsel. Geef allen en iedereen alles wat we samen gedaan hebben; dat betekent: geef aan iedereen mijn goddelijk leven. Kom dan direct weer terug in Mij om Mij namens iedereen al de glorie te schenken die zij Mij hadden moeten geven. Bid, smeek om vergeving. Herstel en heb lief... ja heb Mij lief namens iedereen! Verzadig Mij met liefde!*

*In Mij zijn geen begeerten. Als er echter begeerte zou kunnen zijn dan zou er maar één enkele zijn: liefde. Maar liefde is in Mij meer dan begeerte, het is mijn leven. Bovendien, als de begeerten kunnen worden vernietigd, leven kan dat niet. Zie je hoe Ik in Mijzelf de noodzaak vind om bemind te worden. Bemin Mij daarom. Bemin Mij”*

## deel 8 – 12 februari 1908

**Bangheid verstikt de genade en de ziel raakt verstopt. Voorbeeld van een boer die met al zijn inspanningen weinig of niets oogst. Hoe een moedige ziel meer doet in één dag dan een bange ziel in een jaar.**

In mijn gebruikelijke toestand kwam plotseling de gezegende Jezus en zei: *“Mijn dochter, bangheid verstikt de genade en de ziel raakt verstopt. Een bange ziel zal nooit goed zijn in het bewerken van grootse dingen – noch voor God, noch voor zijn naaste, noch voor zichzelf. Het lijkt of de bange ziel aan handen en voeten gebonden is. Daarom houdt zij, niet in staat om vrijuit te lopen, altijd één oog op zichzelf en op de inspanning die het vraagt om te lopen. Bangheid maakt dat men altijd naar beneden kijkt, nooit omhoog. De kracht om te werken ontleent zij niet aan God maar aan zichzelf. Aldus wordt de genade zwakker in plaats van te groeien. Het gaat net zoals met die arme boer die zaaide en na het zaaien zijn stukje land bewerkt en weinig tot niets oogst. Omgekeerd, een moedige ziel doet meer in een dag dan een bange in een jaar”*.

## deel 8 – 16 februari 1908

**De vruchten van het kruis en de genade zijn geduld en berusting, wat liefde voortbrengt en ons met zekerheid laat weten of we onze Heer liefhebben.**

In mijn gebruikelijke toestand dacht ik: *“Waarom maakt alleen het kruis ons duidelijk of we de Heer werkelijk liefhebben, terwijl er zoveel andere dingen zijn – de deugden, gebed, de sacramenten – die ons kunnen duidelijk maken of we onze Heer liefhebben?”* Terwijl ik dit dacht kwam de gezegende Jezus en zei: *“Mijn dochter, het is zo. Alleen het kruis maakt duidelijk of de ziel de Heer waarlijk liefheeft – maar dan wel een kruis gedragen met geduld en berusting. Dat komt omdat er goddelijk leven is waar geduld en berusting is ten aanzien van kruizen. Als er geduld is kan het niets natuurlijk zijn, maar iets goddelijks omdat de natuur het lijden wil weigeren.*

*Voorts bemint de ziel niet meer met zijn eigen liefde maar wordt verenigd met de liefde van het goddelijk leven. Zou je twijfelen of je liefhebt als je God gaat liefhebben met zijn eigen liefde? Terwijl in andere dingen, ook in de sacramenten, en ook in de ziel zou liefde zou kunnen zijn die dat goddelijk leven bevat, maar zij kunnen niet de zekerheid van het kruis geven. Bij gebrek aan de juiste gezindheid kan er al of niet deze liefde zijn.*

*Men zou zeer goed kunnen biechten. Als hij echter de goede instelling zou missen, kun je niet met zekerheid zeggen of hij lief heeft of dat hij dit goddelijk leven in*

*zichzelf ontvangen heeft. Terwijl een ander, als hij de communie ontvang, ja dan ontvangt hij het goddelijk leven – maar kun je met zekerheid zeggen dat dit leven in hem blijft als hij de juiste instelling niet heeft?*

*Daarom komt het voor dat sommigen de communie ontvangen of gaan biechten en toch is er in deze acten niet het geduld van goddelijk leven te vinden. Bovendien, als geduld en liefde ontbreken dan is er twijfel – omdat liefde alleen duidelijk wordt door het offer. Omgekeerd, geduld en berusting zijn de vruchten van het kruis en genade en zij brengen liefde voort”.*

## **deel 8 – 9 maart 1908**

**Jezus hartenklop bevat de hartenklop van alle schepselen en geeft het leven terug aan allen. Hoe het kruis en Jezus een schat is in Luisa die schepselen naar zich toetrekt.**

*In mijn gebruikelijke toestand kwam plotseling de gezegende Jezus. Het leek of Hij dicht bij me kwam om me vrij sterk zijn hartenklop te laten voelen. Bovendien klopten er in zijn hartslag vele andere zwakke hartslagen. Toen zei Hij: “Mijn dochter, in deze toestand tref Ik mijn hart in de act van mijn passie aan. In mijn hart klopte al het menselijk leven dat, met mijn zonden, geheel aanwezig was in de act van mijn dood. Voorts herstelde mijn hart – gekastijd door hun ondankbaarheid, maar tot het uiterste gebracht door de liefde, het leven van iedereen. Daarom sloeg mijn hart zeer krachtig en mijn hartslag bevatte de hartslag van alle mensen – en veranderde die in hartslagen van genade, liefde en goddelijke vreugden”. Waarna Hij verdween.*

Behalve dit had ik een dag met veel bezoeken en ik voelde me moe. In mijn binnenste zuchtte ik bij onze Heer: “Haal de schepselen bij me weg. Ik voel me erg bedrukt. Ik weet niet wat zij zoeken of wat ze van mij willen. Heb medelijden met mij om het geweld dat ik voortdurend onderga om in mijn binnenste bij U te blijven, terwijl de schepselen mij van de buitenkant omgeven.

Op dat moment kwam de moeder Maagd. Toen zei Ze, terwijl Ze met haar rechterhand binnenin mij wees waar mijn beminnelijke Jezus aanwezig leek: “Mijn lieve dochter, wees niet ontmoedigd. De schepselen komen waar de schat is. Dat komt omdat in jou de schat van het lijden aanwezig is waarin mijn lieve Zoon verblijft, daarom komen ze naar jou. Terwijl je echter met hen bezig bent mag je je niet losmaken van je Schat. Laat iedereen de Schat liefhebben die binnenin je is, n.l. het kruis en mijn Zoon; zo zul je naar iedereen rijkdom sturen”.

**Wijnstokken in warme en koude streken worden vergeleken met zielen die worden verwarmd door de vereniging met Jezus, tegenover onvolmaakte zielen die zulke vereniging missen – over de koude van begeerten, verleidingen etc.**

In mijn gebruikelijke toestand en na buitengewone dingen te hebben gedaan, verdween ik zonder daarover na te denken – zo dat ik zelfs die dingen vergat omdat ik me bezig hield met mijn verheven en enige Goed. Maar nadien kwam de gedachte bij me op: “Wat ben ik slecht en laf. Niets maakt indruk op mij”. Toen zei de gezegende Jezus: “*Mijn dochter, er zijn bepaalde streken waar de wijnstok niet onderhevig is aan kou, rijp of sneeuw. Daarom verliezen zij geen bladeren, bloemen en vruchten. Bovendien, als er even pauze is waardoor er tijd is om vruchten te plukken is er tijd om andere weer te laten groeien.*”

*Dat komt omdat warmte die wijnstok grandioos doet groeien. Zij zijn niet onderhevig aan vertraging zoals de arme wijnstokken in koudere streken. Deze arme wijnstokken geven door rijp en sneeuw waaraan zij maandenlang onderhevig zijn, een karige oogst en slechts korte tijd – bijna vermoeiend voor het geduld van de boer die ze moet oogsten.*

*De vruchtbare wijnstokken gelijken op de zielen die tot vereniging met Mij gekomen zijn. De warmte van de vereniging met Mij verdrijft de kou van hun neigingen die – als een kou – hen blootsvoets maakt en ontbloot van bladeren en goddelijke vruchten. De rijp van de begeerten en de sneeuw van de verwarring belemmeren de vruchten van genade in een ziel. In de nabijheid van de vereniging met Mij echter, maakt niets anders indruk op hen. Niets komt binnen in zulk een ziel wat onze eenheid en rust verstoort. Haar hele leven speelt zich af in mijn Wezen, daarom is haar geneigdheid en haar passie volledig voor God. Als het voorts soms even stagneert, is dat niets dan simpelweg mijn afwezigheid om een verrassing van zelfs grotere vertroostingen te geven. Zo kan Ik in deze ziel dan genieten van meer uitgelezen vruchten van geduld en heldendom die zij in mijn afwezigheid aan de dag heeft gelegd.*

*Volkomen het tegenovergestelde gebeurt met onvolmaakte zielen. Zij lijken op wijnstokken uit de koude streken. Zij laten zich meeslepen met alle neigingen zodat hun leven meer een leven is van neigingen dan van weerstand en deugd. De neigingen, passie, verleidingen, verwarring en alle gebeurtenissen van het leven zijn als vele koude streken met kou, rijp en hagel die de ontwikkeling van mijn vereniging met hen voorkomt.*

*Bovendien, als zij voelen dat zij prachtige bloesem hebben voortgebracht is wat nieuw succes of iets dat indruk op hen maakt voldoende om de oorzaak te zijn dat deze mooie bloesem verwelkt en op de grond valt. Dus staan zij telkens weer aan het*

*begin en zij dragen erg weinig vrucht. Daarom stellen zij mijn geduld om hun groei te stimuleren bijna op de proef ”.*

## **deel 8 – 15 maart 1908**

**Vergelijking van de verschillende effecten van een storm op de verschillende toestanden van de ziel. Tijdens een storm is de ziel die vol is van God kalm als een diepe zee. De ziel die anders is ontbeert de kalmte als een ondiepe zee.**

Vanmorgen voelde ik me meer dan ooit bedrukt door dat ik mijn verheven en enige Goed moest missen. Tegelijkertijd echter voelde ik me kalm zonder die angsten die me rond doen gaan over Hemel en aarde, weer rustig als ik Hem weer gevonden heb. Toen zei ik bij mezelf: “Wat een verandering. Ik voel me verstenen door de pijn uw afwezigheid en toch schrei ik niet. Ik voel een diepe vrede die me opneemt; geen enkele andersoortige adem komt bij me binnen”.

Op dat moment kwam de gezegende Jezus en zei: *“Dochter, maak je geen zorgen. Je moet weten dat als er op zee een hevige storm woedt, de zee in de diepte volmaakt kalm is. Waar het water diep is, brengt de storm het oppervlak niet zo zeer in beroering. Het water blijft kalm. Als de vissen storm voelen, gaan ze om veiliger te zijn samenscholen waar het water dieper is. Dientengevolge ontlaadt de storm zich helemaal, waar de zee erg weinig water heeft. Omdat de wateren ondiep zijn, heeft de storm de kracht de vis in beweging te brengen van boven naar de bodem – brengt die ergens anders naar toe, naar andere delen van de zee.*

*Zo gaat het met zielen. Als zij totaal vervuld zijn van God – tot het randje toe zodat het overloopt, hebben de stormen geen kracht om hen ook maar in 't minst in beweging te brengen. Omdat er geen kracht is vergelijkbaar bij God, zullen deze zielen grote vrede ervaren. Daarom houdt de ziel, als er storm op til is, de deugden in orde en rolt zich op in de diepten van God. Dus aan de buitenkant voelt zij dat er storm is, maar alles is duister. Dan geniet de ziel groter vrede en rust, kalm in de schoot van God – zoals de vis op de bodem van de zee.*

*Compleet het tegenovergestelde gebeurt bij zielen die leeg zijn van God of die alleen maar een klein beetje van Hem bevatten. De stormen schudden hen dooreen. Vandaar verliezen die zielen die maar een beetje van God in zich hebben, het weinige wat ze hebben. Bovendien hebben zij geen hevige stormen nodig om hen dooreen te schudden. Het minste windje is genoeg om de deugden te laten ontsnappen. Zelfs de zelfde heilige dingen die aanvankelijk hun vreugdevolle weide vormen en waarvan zij genieten met enige voldoening zijn in enkele ogenblikken veranderd tijdens de stormen. Deze zielen worden aangevallen door de winden. Er is van geen enkele kant kalmte voor hen, omdat hun verstand iets wenst waar geen God te bekennen is. De erfenis van vreugde is verre van hen”.*

## deel 8 – 22 maart 1908

**Luisa krijgt de monseigneur en andere priesters te zien aan wie hetzelfde voedsel wordt gegeven als aan haar. Luisa's taak als slachtofferziel wordt hun ook getoond.**

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf. Verder dacht ik de monseigneur en andere priesters te zien. Bovendien had ik me gevoegd bij een jonge man van goddelijke bevalligheid die bij me kwam om mij voedsel te geven en wie ik vroeg of Hij van het voedsel dat Hij me gaf iets wilde bewaren voor de monseigneur en de anderen. De jonge man ging dus naar de monseigneur, gaf hem een groot gedeelte ervan en zei: "Ik geef U een deel van mijn voedsel en U stilt mijn honger door Mij zielen te geven". Hij toonde de monseigneur het werk dat Hij van hem verlangde door hem er innerlijk om te smeken en gaf hem ook impulsen en inspiratie. Daarna gaf Hij een deel van het voedsel aan de anderen. Op dat ogenblik verscheen er een eerbiedwaardige Vrouwe. Degenen die voedsel hadden gekregen van de jonge man kwamen toen rond Haar staan om te vragen wat mijn taak was. Waarop de Vrouwe antwoordde: *"De taak van deze ziel is voortdurend gebed, offer en vereniging met God. Bovendien wordt zij in deze toestand bloot gesteld aan al de aangelegenheden van de Kerk, de wereld en Gods rechtvaardigheid. Daarbij bidt zij, geeft eerherstel, ontwapent en belemmert zo veel ze kan de straffen die de rechtvaardigheid over de schepselen wil laten komen opdat die kastijdingen volledig worden ingetrokken"*.

Toen ik dit hoorde zei ik bij mezelf: "Ik ben zo slecht! Toch zeggen ze dat dit mijn taak is". Met dit alles bevond ik me niettemin dichtbij een raampje wat erg hoog was. Daar zag ik alles dat gedaan werd in de Kerk en in de wereld en de geselingen die er zouden komen. Maar wie zou dit ooit allemaal kunnen beschrijven? Ik ga voort om geen vertraging te veroorzaken. Maar oh, wat kreunde en bad ik! Bovendien wilde ik mezelf tot niets terugbrengen om alles te voorkomen. Gelukkig echter verdween de scene geheel en ik bevond me weer in mezelf.

## deel 8 – 25 maart 1908

**Omdat de duivel een lafaard is kan men verleidingen makkelijk weerstaan. Maar als de ziel zichzelf niet kan bevrijden betekent het dat er ook ingewortelde begeerte is.**

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus plotseling en zei: *"Dochter, men kan verleidingen makkelijk weerstaan, omdat de duivel het meest laffe schepsel is dat er bestaat. Bovendien hoeft men alleen maar een tegengestelde act, minachting*

*of een gebed aan te bieden om hem te doen vluchten. Deze acten maken hem immers zelfs nog gemener dan hij al is. Niet in staat die verwarring te verdragen vlucht hij angstig, wanneer hij nog maar net zo'n resoluut iemand ziet, die geen aandacht besteedt aan zijn laffe manier van doen. Als de ziel zich echter niet makkelijk kan bevrijden dan betekent het dat het niet alleen verleiding is in de ziel maar ingewortelde begeerte die haar beheerst, samen met de verleiding. Daarom kan de ziel zich dan niet bevrijden. Dientengevolge heeft de duivel meer kracht om de ziel voor de gek te houden als er begeerte is”.*

#### **deel 8 – 29 maart 1908**

**De vredevolle ziel zit aan de goddelijke tafel. Hoe zulk een ziel met pijlen van weerszijden de vreugde en het vermaak van God is, de goddelijke boogschutter.**

*Vanmorgen, toen de gezegende Jezus op bezoek kwam, leek het of Hij een zwarte mantel bracht. Toen Hij dichterbij kwam legde Hij die over me heen en zei: “Zo zal Ik schepselen inwikkelen als in een zwarte mantel”. Toen verdween Hij en ik bleef vol zorgen over een soort straf achter. Niet in staat zonder Hem verder te gaan en ongerust over wat ik tevoren had gezien, smeekte ik Hem terug te komen. Nadat ik me hier doorheen geworsteld had kwam Hij, met in zijn hand een beker drank. Hij gaf me die te drinken en nadien vervolgde Hij: “Mijn dochter, vredevolle zielen eten aan mijn eigen tafel en drinken uit eigen beker. Voorts doet de goddelijke boogschutter niets dan voortdurend pijlen op hen afschieten en geen enkele pijl mist zijn doel. Alle, alle pijlen verwonden de liefhebbende ziel en de ziel valt flauw.*

*Dan blijft de goddelijk boogschutter zijn pijlen afschieten die op ieder moment de ziel doen sterven uit liefde en dan schenkt Hij haar weer nieuw leven vanuit de liefde. Daarop schiet de ziel vanuit deze wonden pijlen om Degene te verwonden die haar zo fel heeft verwond. Aldus is de vredevolle ziel de vreugde en het vermaak van God. Aan de andere kant, als de goddelijke boogschutter zijn pijlen afschiet in de richting van opgewonden zielen missen zijn pijlen hun doel en Hij is verbitterd. Vandaar dat deze zielen het duivels plezier en amusement zijn”.*

#### **deel 8 – 5 april 1908**

**Alle heiligheid, deugd en voorrechten van de gezegende Moeder komen vanuit het goddelijk Fiat. Hoe meer een ziel is verenigd en één geworden met de Goddelijke Wil, des te meer wordt zij door Hem bemind. God kijkt meer naar een kleine act in zijn Wil dan een grotere act buiten zijn Wil om.**



In mijn gebruikelijke toestand, bevond ik me buiten mezelf in een tuin waar ik de Koningin Moeder zag op een hoge troon. Ik brandde van verlangen om naar boven te klimmen om haar handen te kussen. Terwijl ik probeerde naar boven te klimmen kwam Ze naar me toe en kustte me op mijn gezicht. Ik keek naar haar op en ik zag in haar binnenste een lichtbol en in dit licht stond het woord Fiat. Vanuit dat woord stroomden vele verschillende en ontelbare zeeën van deugd, grootsheid, glorie, vreugde, schoonheid en alles wat de koningin Moeder bevatte. Dus alles was geworteld in dat Fiat en al haar weldaden hadden hun oorsprong in dat Fiat! Wie kan U begrijpen? Ik was met stomheid geslagen. Gij zijt zo groots dat ik niet weet hoe die te beschrijven. Daarom stop ik.

Toen keek ik in verwondering naar haar en Zij zei: *“Mijn dochter, al mijn heiligheid is voortgekomen uit het woord Fiat. Ik kwam niet in beweging, haalde geen adem, zette geen stop of kwam niet in actie, zonder het te doen vanuit de Goddelijke Wil. Het was mijn voedsel en mijn alles. Dit bracht in Mij voort heiligheid, rijkdom, glorie en eer, wat niet menselijk was maar goddelijk.*

*Hoe meer een ziel daarom verenigd en één geworden is met de Goddelijke Wil, des te meer kan zij heilig genoemd worden en des te meer wordt zij door God bemind. Hoe meer zij voorts wordt bemind, zo veel te meer wordt zij door Hem begunstigd. Dat komt omdat het leven van die ziel niets anders is dan de vrucht van de Goddelijke Wil. Bovendien, als zij geheel één is met Hem hoe zou Hij haar niet kunnen liefhebben? Vandaar dat men niet moet kijken naar hoeveel of hoe weinig men doet, maar eerder of iets in de Goddelijke Wil wordt gedaan. God kijkt immers meer naar de kleine act gedaan in de Goddelijke Wil dan de grotere act gedaan buiten de Goddelijke Wil om”.*

## **deel 8 – 8 april 1908**

**Wie in de Goddelijke Wil leeft, leeft in voortdurend contact met Jezus. Een zeker teken om te weten of een omstandigheid de wil van God is, is als de ziel bereid is te veranderen als ze ontdekt dat God het anders wil.**

Ik was droevig omdat ik niet iedere dag te communie kon gaan en mijn goede Jezus kwam en zei: *“Mijn dochter, Ik wil niet dat iets je in de war brengt. Het is waar dat het iets groots is om dagelijks de communie te ontvangen. Hoe lang echter duurt deze innige eenheid van de ziel met Mij? Hoogstens een kwartier. De volledige eenheid van jouw wil met de mijne doet je langer in mijn hart verblijven. Dat komt omdat wie in mijn Wil leeft intiem met Mij verenigd is – niet alleen voor een kwartier, maar altijd, altijd. Omdat mijn Wil voortdurend in contact is met de ziel – niet slecht één*

*maal per dag maar ieder uur en ieder moment – is er altijd communie voor de ziel die in mijn Wil leeft”.*

De dagen verliepen in bitterheid voor mij vanwege de afwezigheid van mijn verheven en enige Goed, en tevens door de gedachte en de angst dat mijn toestand bedrog kon zijn. Ik lag in bed zonder enige beweging of werk, tot mijn biechtvader kwam. Dus zonder die gebruikelijke troost voelde ik me zo bedroefd en gepijnigd, dat ik me ziek voelde van de pijn en 't onophoudelijk wenen. Dikwijls smeekte ik mijn biechtvader om me in gehoorzaamheid toe te staan, wanneer ik niet slaperig was en Jezus niet graag had dat ik als slachtoffer deelde in het mysterie van zijn Passie – om zoals gewoonlijk in bed te zitten en me bezig te houden met mijn gewone handwerk. Mijn biechtvader verbood me dit echter voortdurend en uitdrukkelijk. Hij voegde er zelfs aan toe dat mijn toestand, hoewel verstoken van mijn verheven Goed, moest worden beschouwd als slachtofferziel zijn. Zowel vanwege de verwarring en pijn door mijn gebrek aan beweging als vanwege de gehoorzaamheid.

Ik heb altijd gehoorzaamd, maar het martelaarschap van mijn hart zegt me steevast: “Is dit geen voorwendsel? Waarom die luiheid? Sta op, sta op! Verontschuldig je niet! Werk, werk, zie je niet hoe dit voorwendsel je tot veroordeling strekt? En ben je niet bang? Denk je niet aan het vreselijke oordeel van God? Zie je niet dat je, na zoveel jaren, niets anders hebt gedaan dan voor jezelf een afgrond gegraven – waar je nooit meer uit komt? Oh God, wie beschrijft het breken van mijn hart en het wrede lijden dat deze gedachten mijn ziel kwellen, me verpletteren en me onderdompelen in een zee van pijnen? Maar op mijn verzoek heeft de gehoorzaamheid mijn wil zelfs geen millimeter ruimte toegestaan. Moge de Goddelijke Wil geschieden zoals Die beslist!

's Nachts in mijn gebruikelijke toestand, in deze wrede kwellingen, bevond ik me te midden van mensen die zeiden: “Bid een Onze Vader, een Weesgegroet en een Glorie zij de Vader, ter ere van St. Franciscus van Paola. Dit zal je lijden wat verlichten”. Toen ik dit had gebeden verscheen de heilige plotseling. Hij bracht me een klein stukje brood en zei: “Eet dit” Ik at het op en voelde me volkomen gesterkt. Toen zei ik hem: “Lieve heilige, ik wil u iets zeggen”. En zeer minzaam zei hij: “Wat wil je me zeggen?” Toen zei ik: “Ik ben bang dat mijn toestand niet de wil van God is. Het komt mij voor dat er tijdens de eerste jaren van deze ziekte onderbrekingen waren. Ik voelde me geroepen door onze Heer omdat Hij me als slachtofferziel wilde. Bovendien werd ik al die tijd verrast door pijnen, inwendige verwondingen en uitwendige verlammingen. Toen was ik bang dat mijn verbeelding deze ellende veroorzaakte”. Daarop zei de heilige: “Een zeker teken dat een toestand de Wil van God is, is als de ziel bereid is iets anders te doen als zij ontdekt dat de Wil van God iets anders vraagt”.

Toen vervolgde ik, omdat ik niet overtuigd was: “Lieve heilige, ik heb u niet alles verteld. Het komt me voor dat de eerste bezoeken maar af en toe waren. Sinds onze

Heer me riep tot voortdurend offeren, 21 jaar geleden, heb ik altijd in bed gelegen. Wie kan bovendien al de wederwaardigheden vertellen? Ik voel me bij tijden alleen gelaten. Dat Hij – de enige trouwe vriend in mijn toestand – zich terugtrekt en vertrekt. Dan blijf ik verpletterd achter, zonder God, en zonder de steun van mijn lijden. Dan komen de twijfels en de angst dat mijn toestand niet de wil van God is”. Waarop de heilige zei: “Ik herhaal wat ik je eerder gezegd heb. Als je bereid bent. Gods Wil te doen zoals jij denkt dat het juist is, dan is jouw toestand zijn Wil”. Dus voelde ik dit alles aldus in mijn ziel: Als ik de Wil van God helder ken dan moet ik bereid zijn – al kost het mijn leven – zijn heilige Wil te volbrengen. Daardoor werd ik kalmer. Altijd dank aan God!

### **deel 8 – 3 mei 1908**

**Voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil circuleert de Goddelijke Wil in haar hele wezen als bloed en brengt haar in voortdurend contact met de goddelijke eigenschappen. De vrucht van de Goddelijke Wil is de verheerlijking van de ziel op voorhand door haar leven meer van de Hemel dan van de aarde te maken.**

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik onze Heer plotseling naast me. Toen zei Hij: *“Mijn dochter in de ziel in mijn Wil circuleert mijn Willen in haar hele wezen. Net zoals het bloed circuleert in het lichaam zo is zij voortdurend met Mij in contact – met mijn macht, mijn wijsheid, mijn liefde en mijn schoonheid. Dientengevolge deelt zij in alles wat het mijne is. Zij leeft niet langer in haar eigen wil, maar haar wil leeft in de mijne. Bovendien net zoals mijn Wil in haar wil circuleert, circuleert haar wil in mijn hele Wezen. Dus voel Ik me voortdurend in contact met de ziel en omdat Ik het contact met haar voortdurend voel, kun je niet begrijpen, hoeveel liefde Ik voor haar voel, hoeveel Ik haar begunstig en haar tevreden stel in alles wat zij van Me vraagt. Daar komt nog bij dat Ik Mezelf iets zou weigeren als Ik haar iets weiger. Dat komt omdat zij uiteindelijk door in mijn Willen te leven, alleen maar vraagt wat Ik wil. Dit is haar verlangen en het enige wat haar gelukkig maakt, zowel voor zichzelf als voor anderen, omdat haar leven meer van de Hemel is dan van de aarde. Dit is de vrucht van mijn Wil: de ziel voortijdig te verheerlijken”*.

### **deel 8 – 12 mei 1908**

**Hoe wrijving tussen rijk en arm wordt veroorzaakt door het gif van het slechte voorbeeld: – b.v. de rijken scheiden zich af van God en de armen komen in opstand tegen God, tegen de rijken en tegen iedereen. Vandaar dat er geen orde bestaat zonder onderworpenheid aan God. .**

In mijn gebruikelijke toestand smeekte ik onze Heer of Hij zo vriendelijk wilde zijn om de zielen vrede te schenken, omdat er overal onenigheid is. De armen zijn agressief tegen de rijken; er heerst een zucht naar mensenbloed en er komen gevoelens op die de mensen zelf niet meer in bedwang kunnen houden. Als de Heer niet ingrijpt, zijn we al beland bij de straffen die Hij mij dikwijls heeft duidelijk gemaakt.

Plotseling kwam Hij en zei: *“Mijn dochter, mijn rechtvaardigheid is terecht. De rijken zijn de eersten geweest om een slecht voorbeeld te geven aan de armen. Zij zijn de eersten die me uit de religie hebben verbannen om hun verlangen te realiseren n.l. zelf het gezag uit te oefenen – zodat ze zich uiteindelijk schaamden een kerk binnen te gaan of de heilige Mis bij te wonen. De armen hebben zich gevoed met hun giftige kletspraat. En na behoorlijk van dit gif gegeten te hebben proberen zij met datzelfde gif wat zij aten – en waarmee zij overvoerd zijn – de rijken aan te vallen en hen te doden. Er bestaat geen orde zonder onderworpenheid. De rijken hebben zich afgescheiden van God en het volk rebelleert tegen God, tegen de rijken en tegen iedereen. De schaal der rechtvaardigheid is vol en Ik kan die niet langer in bedwang houden”*.

## **deel 8 – 15 mei 1908**

### **Hoe de mensen twee stormen voorbereiden: een tegen de regering en de ander tegen de Kerk.**

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf en te midden van oproer. Het leek of het volk meer dan ooit hardnekkig bleef volharden in hun zucht naar bloedvergieten. Ik smeekte de Heer en Hij zei: *“Mijn dochter, de mensen bereiden twee stormen voor. Eén tegen de regering en de andere tegen de Kerk”*.

Op dat moment dacht ik de rebellenleiders te zien en de koning die gevaar liep gevangen genomen te worden. Ik weet niet hoe ik 't goed moet uitleggen maar, genoodzaakt om te ontsnappen, kwam het me voor dat de koning in handen viel van zijn vijanden. Al de welgestelden ontvluchtten ernstige gevaren en wie toch bleef werd slachtoffer. Wat me nog meer schokte was dat er te midden van de revolutionaire leiders die ook tegen de Kerk waren, zelfs de priesters niet ontbraken. Toen deze dingen hun hoogtepunt bereikten leek het of een vreemde macht tussen beide kwam. Voor 't ogenblik zal ik hier ophouden, omdat deze dingen op een ander moment worden beschreven.

## deel 8 – 22 juni 1908

**Het vermogen dat triomfeert, overwint, tot bedaren brengt en veraangenaamt is altijd de Wil van God – die zoveel macht heeft dat die onweerstaanbaar is.**

Vanmorgen voelde ik me erg terneergeslagen omdat ik mijn aanbiddelijke Jezus miste en ik zei bij mezelf: “Ik kan niet meer! Hoe kan ik 't ooit uithouden zonder mijn Leven? Wat een geduld heeft men nodig om zonder U te zijn! Welke deugd beweegt U om te komen?” Op dat moment kwam Hij en zei: *“Mijn dochter, het vermogen dat over alles triomfeert, alles overwint, tot bedaren brengt en alles veraangenaamt is de Wil van God. Dat komt omdat de Wil van God zulk een macht bezit dat niets eraan kan weerstaan”*.

Terwijl Hij dit zei verscheen er voor mij een weg vol stenen, doornen en spitse hopen. Toen dit alles binnen de macht van de Wil van God werd geplaatst veranderden de stenen in stof, de doornen in bloemen en de hopen werden geslecht. Aldus hebben alle dingen een enkele verschijningsvorm en alles krijgt dezelfde kleur. Moge zijn allerheiligste Wil altijd gezegend zijn.

## deel 8 – 30 juni 1908

**Hoe de rijken voor zichzelf hebben behouden wat hun niet toekwam, daarmee de armen in armoede latend. Aldus wordt genade onthouden door gebrek aan liefde en dat leidt tot opstand. Hoe 't zelfs vrome mensen en priesters ontbreekt aan liefde en de juiste geest en zo in plaats van de armen hun belangen en de rijken begunstigen.**

In mijn gebruikelijke toestand, vol bitterheid en ontbering, dacht ik, na serieuze pogingen, mensen te zien die in opstand kwamen en de strijd tegen de rijken zelfs opvoerden. Op dat ogenblik hoorde ik het klagen van mijn zoete Jezus in mijn oor. Daarop zei Hij heel bitter: *“Ik ben het die vrijheid geef aan de armen! Ik ben de rijken beu. Zij hebben veel verspild. Hoeveel geld wordt verspild aan dans, theater, nutteloze uitstapjes, aan ijdelheid en zonden! Maar de armen? Zij hebben niet eens genoeg brood om zich te voeden. Zij worden onderdrukt, raken uitgeput en verbitterd. Als de rijken hun alleen al hadden gegeven wat zij hebben uitgegeven aan nutteloze dingen, zouden mijn armen gelukkig zijn. De rijken hebben de armen echter zelfs veracht en beschouwen gemak en amusement als een recht wat hoort bij hun stand – terwijl ze de armen in hun armoede laten als iets van hun stand”*.

Terwijl Hij dat zei leek Hij zijn genade weg te nemen bij de armen. Dientengevolge werden zij fel tegen de rijken en wel zo dat dit ernstige gebeurtenissen veroorzaakte. Toen ik dit zag zei ik: “Mijn lieve Leven en mijn Goed, het is waar dat er rijken zijn

die het kwade doen. Er zijn echter ook goeden, de zeer vromen die goed doen aan de Kerk – en ook uw priesters die ook goed doen aan iedereen”. Waarop Hij zei: *“Ach, mijn dochter, wees kalm en begin niet over dingen die erg pijnlijk voor Mij zijn! Ik kan echt zeggen dat Ik die vromen niet tegenkom. Zij doen goed waar zij willen om hun doel te bereiken: om voor hun eigen doeleinden mensen te vriend te houden. Zij besteden veel geld aan wie zij verkiezen. Wanneer het noodzakelijk is geeft niet één van hen uit liefde. Kan Ik zeggen dat ze het voor Mij doen? Kan Ik dit werk van hun zien? Bovendien zul je aan deze tekens zelfs zien of ze het voor mij doen of niet: als zij vlug proberen hun weelde te behouden, als zij veel blijven geven waar het niet nodig is en als zij zelfs weigeren een beetje te geven waar het wel nodig is – dan kan men zeggen dat er geen geest van ware liefde centraal staat in hun werk. Dus mijn armen worden zelfs vergeten door deze vromen.*

*En dan de priesters? Ach, mijn dochter, nog erger! Doen zij goed aan iedereen?” Vergis je niet – zij doen goed aan de rijken. Zij hebben tijd voor de rijken, maar de armen worden bijna buitengesloten door hen. Zij hebben geen tijd voor de armen, zij hebben geen woord van troost of hulp voor hen. Zij sturen hen weg en gaan zover dat ze hun zeggen dat ze ziek zijn. Ik durf zelfs te zeggen dat als de armen weg blijven bij de sacramenten dat de priesters daaraan hebben bijgedragen. Dat komt omdat zij precies voor de rijken altijd tijd hadden om biecht te horen. Zo worden de armen dat beu en zij komen niet meer.*

*Als een rijke daarentegen zich aandient aarzelt de priester geen ogenblik. Tijd, woorden, troost, hulp – voor de rijken vinden ze dat allemaal. Kan ik zeggen dat priesters leven in een geest van ware liefde als ze gaan uitmaken welke mensen voor hun gevoel vroom zijn, terwijl ze de anderen kwijt willen. Terwijl zij beslissen dat de armen uit mijn Kerk geweerd moeten worden als mijn genade hen niet helpt op een bijzondere wijze. Het is maar zelden dat een priester de ware liefde beoefent. Dus eerder dan al het andere kan Ik zeggen dat ware liefde en een juiste geest van de aarde verdwenen zijn”.*

Ik was nog meer verbitterd dan ooit en smeekte om barmhartigheid.

## **deel 8 – 26 juli 1908**

**Als er gehoorzaamheid is, is er ruimte voor Jezus in de ziel; zonder gehoorzaamheid wordt Hij gedwongen om buiten te blijven.**

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus plotseling en zei: *“Mijn dochter, gehoorzaamheid is mijn woonruimte binnenin de ziel. Waar geen ruimte is voor gehoorzaamheid is er zo te zeggen geen ruimte voor Mij binnenin de ziel en Ik word gedwongen buiten te blijven”.*